

Fontos vagy Istennek!

ADRA hÅ-rlevÅ©l - november

Az idÅ©n nyÅ¡ron BalatonlellÅ©n egy hÅ©tig az ADRA Å¡lta nyaraltatott gyermekekkel pihentÅ¼nk egyÅ¼tt. MegrÅ¡zÅ³ Å©lmÅ© volt. ErrÅ©l szeretnÅ©k nÅ©hÅ¡ny gondolat erejÅ©ig megemlÅ©kezni.

Mikor megÅ©rkeztÅ¼nk, annyit lÅ¡ttunk, hogy rengeteg egyformÅ¡n Å¡tÅ¡zÅ¡tt, kÅ¼lÅ¡nbÅ¡zÅ© korÅ° fiÅ° Å©s lÅ¡ny nyÅ¼zsÅ© kertben. Gondoltuk, hogy nem lesz pihentetÅ© hetÅ¼nk, de az, hogy milyen Å©lmÅ©nyekben lesz rÅ©szÅ¼nk, eszÅ¼nkbe sem jutott.

Ezek a gyerekek az orszÅ¡ig kÅ¼lÅ¡nbÅ¡zÅ© helyeirÅ©l jÅ¡ttek. Mind Å¡llami Å©Å¡gondoskodÅ¡st" Å©lveznek. Volt kÅ¡zÅ¡ttÅ¼k fogyatÅ©kkal Å©lÅ©, Å©s olyan is, aki szÅ¼lÅ©k hÅ¡jÅ¡n szorul az Å¡llam gondoskodÅ¡sÅ¡ra. Egy azonban kÅ¡zÅ¡s volt bennÅ¼k szemÅ¼kben ott lÅ¡tszott az elveszettsÅ©g, a magÅ¡ny. EgymÅ¡sra nagyon figyeltek, a kisebbekre a nagyok, a nevelÅ©k pedig mindig, mindenÅ¼tt jelen voltak, mÅ©gis nagyon magÅ¡nyosak voltak ezek a gyerekek. Az egyedÅ¼llÅ©tÅ¼k szinte tapinthatÅ³ volt.

Egyik nap a szervezÅ©k rajzversenyt hirdettek. Persze mindenki kÅ¡vÅ¡ncsi volt az eredmÅ©nyre. Mi, nem ADRA nyaralÅ³k is. LÅ¡ttam ott egy rajzot, amely nagyon megtetszett. AkÅ¡r azonnal vittem volna a kÅ©pkeretezÅ©hÅ¡z, Å©s felakasztottam volna a nappalim falÅ¡ra. Egy fiÅ° kÅ©szÅ¡tette. TehetsÅ©ges, Å¡m szÅ¼lÅ©k tÅ¡mogatÅ¡sa nÅ©lkÅ¼l felnÅ¡vÅ© tizenÅ©vesrÅ©l van szÅ³. problÅ©ma? - kÅ©rdezheti bÅ¡rki. Csak az, hogy a felvÅ©telihez, mely a mÅ¼vÅ©szeti szakkÅ¡zÅ©piskolÅ¡ba juttathatnÅ¡ ezt a gyermeket, kb. tÅ¡zezer forintos felszerelÅ©s szÅ¼ksÅ©ges, sÅ©t az is, hogy ilyen felszerelÅ©ssel otthon is rendelkezzen a gyermek, Å©s mÅ¡r legyenek ezek az eszkÅ¡zÅ¡kkal kÅ©szÅ¡tett munkÅ¡i, nem is kevÅ©s. Az iskola kezdÅ©sÅ©hez pedig szÅ¡zezer forintos felszerelÅ©s szÅ¼ksÅ©ges. Ezt az Å¡llam nem kÅ©pes biztosÅ¡tani. Mivel pedig szÅ¼lÅ©k sem Å¡llnak a hÅ¡t mÅ¡lgÅ¡tt, akik, ha esetleg szegÅ©nyek is lennÅ©nek, de minden lehetsÅ©ges kÅ¡vet megmozgatnÅ¡nak fiuk Å©rdekÅ©ben, s csak tehetsÅ©g marad. HÅ¡res festÅ©, esetleg grafikus nem.

Volt egy mÅ¡sik fiÅ° is. Å© lehetne a jÅ¡vÅ© Å©Å¡MegasztÅ¡rja". JÅ³ hallÅ¡ssal, jÅ³, Å¡m kÅ©pzetlen Å©nekhanggal rendelkező tizen Å©ves. MÅ¡lgÅ¡tte sem Å¡ll mama Å©s papa, aki zeneiskolÅ¡ba Å¡ratnÅ¡ Å©s tÅ¡mogatnÅ¡ a zenei pÅ¡lyÅ¡ra valÅ³ tÅ¡rekvÅ©s. Å¡llam pedig ezt sem tudja finanszÅ¡rozni. IskolÅ¡ztatja, Å©lelemmel, ruhÅ¡zattal, felÅ¼gyelettel Å©s Å©Å¡zothonnal" tudja csak ellÅ¡tÅ¡ni ezeket a gyermekeket. Az extrÅ¡ra mÅ¡r nem telik sajnÅ©s.

RÅ©szt vett ezen a hÅ©ten egy paralimpiai bajnok Å°szÅ³ is. A szeme egÅ©sz hÅ©ten ragyogott. SzÅ¡ve tele volt hÅ¡lÅ¡val Å© boldogsÅ¡ggal, hogy itt lehetett, sÅ©t kÅ©tszer Å°szhatott is a Balatonban. Å© mindkÅ©t karja nÅ©lkÅ¼l Å©li cseppet sem kÅ¡nny Å©letÅ©t. Å§sszÅ¡ sajnÅ©s Å©vek Å³ta nem tud, mert az otthon, ahol most Å©l, szegÅ©ny ahhoz, hogy jÅ³ nÅ©hÅ¡ny kilomÅ©terre tÅ¡volabbra, edzÅ©sre vigye ezt a hÅ¡lgyet. Å©t tÅ¡mogatja az Å©desanyja, de csak lelki segÅ¡tsÅ©get tud nyÅ¡tani, mert idÅ©s Å© beteg is. Ha karja lenne, Å©s Å°gy nyeri meg az olimpiÅ¡t, ma gazdag nÅ© lenne. Å°gy egy otthonban Å©l, igen szegÅ©nyes kÅ¡rÅ¼lmÅ©nyek kÅ¡zÅ¡tt, Å©s nem Å°szhat tovÅ¡bb. EgyÅ©bkÅ©nt bÅ¡mulatosan hasznÅ¡lja a lÅ¡bÅ¡t a karjai helyett.

KÅ¼lÅ¡n kis csoportot kÅ©peztek a RomÅ¡niÅ¡bÅ³l Å©rkeztett gyermekek. Å©k sajÅ¡t csalÅ¡djukban Å©lnek, de hihetetlen nyomorÅ°sÅ¡gos kÅ¡rnyezetben. Az elsÅ© nap lezajlott orvosi vizsgÅ¡lat megÅ¡llapÅ¡totta, hogy mind alultÅ¡plÅ¡lt. GyÅ³gyszerre, vitaminra szorult gyermekek voltak Å©k. TalÅ¡jn a legszÅ¡vszorÅ¡-tÅ³bb Å©lmÅ©nyÅ¼nk is hozzÅ¡juk fÅ¼zÅ©dik. A hÅ©t mÅ¡sodik fel elromlott az idÅ©jÅ¡rÅ¡s, Å©s nem tudtak egyÅ¼tt Å©tkezni a tÅ¡bbi ADRÅ¡-ssal, Å¡gy nÅ©hÅ¡ny napig a szomszÅ©d asztalnÅ¡l MÅ©g a szemÅ¼k is evett. Nem csak a feltÅ©t, de a kelkÅ¡poszta-fÅ©zelÅ©k is Å¡zlett nekik, Å©s ha jutott, szÅ¡vesen repetÅ¡ztat

főzelékéből, feltétlenül nélkülözhetetlen is. Egyik reggel valahogy nem fogyott nálunk a reggelihez kapott sajt, így egy tányéron ájt nekik. Először kárba adták, hogy mindenki vegyen rála egyet, majd a szomszéd asztalhoz is továbbadták a tányért a maradékkal. Volt közöttük egy kislány, aki több mint egy évig az édesanyjával az erdőben, egy szekrényben élt, amíg a romániai testvérek rájuk nem találtak, és felkarolták őket. Ezek a gyerekek most is nyomorúságos körülmények között élnek, de már nem erdőben, csatornáikban, azonban a szegénységnek olyan fokán, ami a jobb, mint ahogyan a mi országunk utcáin élő hajléktalanjai tengődnek.

A szombat kálvárián imáncos volt mindannyiunk számára. Ezek a gyerekek nem telezhetők szombatánnepiére, mindannyian szerették volna, ha itálnának egy kávésszombatot. Megszerveztük a foglalkozásokat, amelyek elmosott az eső. Így nem volt jobb tletünk, mint filmet nézni velük. A helyi gyülekezet termében zsfoládtak Ássze, és Jászef áletét nézhették meg, kót rászben. Sokan kálváriák meg is kánnyezték a filmet, annyira szá-vákházz szál. Este a konferenciai terembe koncertet hirdetett a Tarjáni házaspár és az Advent Kamarakrus. Fálánk, hogy eljárnak, és káptelenek lesznek viselkedni ezek a gyerekek. A családásunk hatalmas, ám igen kellemes volt. Szinte kíváncsi nélkülöz eljártak a gyermekek, és páldásan álták vágig, a több mint egyhájs műs nevelők utána elmondták, hogy sosincs alkalmuk a gyerekeknek hangversenyre járni, pedig szávesen mennének. Sok gyerek, még a nagyok kálvári is, most, ezen az alkalmon lájtot és hallott előszár fuvolát.

Még sokáig lehetne sorolni az álmányeket, melyek ezen a háten árték bennünket, de ásszegzásként csak anny itt, hogy a nevelők tapasztalata szerint ezek kálvári a gyerekek kálvári (kb. kilencven fő) talán egy fog tudni leáretságizni, és talán ez az egy fog tudni kiemelkedni a nyomorból. A többire egyre fenyegetőbb árnyékot vet a kábá-tász, az alkohol hatása, a lezállás és a korai, nyomorúságos halál. Talán ha tábbet hallanának arról, am ennek a hátnak a mottója volt: Istennek fontos vagy, nagyon szeret téged! Talán akkor nem csak egy álhette boldogabb felnőtkort, mint amilyen gyermekkor adatott neki. Ebben azonban nem az ADRA, hanem mi magunk tehetnánk tábbet. Ez nem anyagi kárdás, hanem sokkal inkább fizikailag is megmutatkozá lelki támasz. Hiszen Jázus minket is azokhoz káld, akikért Ő járt: megkeresni, és megtartani az elveszetteket.

Á

Pappné Szigeti Gyopár